

DOUBRAVICKÝ OBČASNÍK

Zpravodaj obcí Doubravice, Velehrádku a Zálesí

Vychází 18. dubna 2017

elektronická verze

S jarem roste chuť! A nebojte se, opravdu jsem se hned v první větě čerstvého úvodníku nespletla, i když vím, že správné znění oblíbeného pořekadla je "S jídlem roste chuť." Jenže když už máme po té zachumelené a dlouhé zimě, docela se mi to následující roční období, slibující svěžest, vůni, probuzení coby náhrada za "jídlo" hodí. Tedy až na výjimku, kdy touha po změně postihuje většinu žen a dam již druhý den po tom Štědrém, přičemž se nenápadně posune až za Nový rok - kdo by netušil, co mám na mysli, tak samozřejmě honba za úžasnou a přepychovou figurou - nejdříve do šatů plesových, pak plážových (rozuměj do

plavek). Nicméně v ostatních oblastech skutečně až ty první jarně ostré sluneční paprsky, které dávno nepálí do bílých peřin zmrzlého sněhu, ale probouzí zemi k životu, jako by v člověku otevřely dveře do ložnice a tahaly ho ven. Za sebou, pod modré nebe, lákaly ho jako Sirény na ptačí zpěv, protože není krásnější melodie, než filharmonie čítající mnoho desítek a stovek opeřenců navrátiivších se z teplých krajín do vřelé náruče domoviny. A to si pak jeden na sebe natáhne jen tenkou bundu nebo mikinu a s výsměchem v očích ignoruje věšák obalený zimními kabáty, náhodně shozenou rukavicí obejde obloukem a teplé kozačky s kožíškem najednou skončí zase hluboko ve skříni a vystřídají je lehké tenisky. Shazujeme ze sebe vrstvy a ulevujeme své kostře už

jen tím, že ji nebalíme do šál a kapucí, že necháme jarní vánek proudit ve vlasech a tváře už nám nečervenaají mrazem, ale polibky od sluníčka.

Najednou už se nám nechce vstávat později, cítíme se po dlouhém zimním spánku odpočatí nejméně... no nejméně na celé jaro, jsme přesvědčení, že plní sil zvládneme úplně všechno. Stihneme za den zryt záhony, pohrabat zahradu, poklidit dvorek, znovu začneme "venčit" vyprané prádlo, jako protest proti obávanému návratu chladného počasí vypereme všechny zimní svrchníky, omrkneme a zhodnotíme zásoby dříví a uhlí, kterého bylo letos potřeba víc než kdy jindy... a najednou přijde večer a my se začneme divit. Jakto, že jsme tak unavení? Sotva doklopýtáme domů, už spíme a svádíme to na jarní únavu. A čím víc to jaro je, tím víc my jsme unavení, protože přece nebudeme sedět doma a budeme užiteční. A přitom se dá tak krásně kombinovat... třeba s typicky českou zábavou v podobě opékání buřtů na otevřeném ohni, protože - přiznejme si - není větší lahůdky než nezdravě opečeného špekáčku. Stačí se jen na chvíli zastavit a dát prostor i jiné "činnosti", která nejen s jarem souvisí.

Ať tedy to letošní jaro, to vaše, vám všem chutná co nejlépe a nezapomeňte - jak si ho uvaříte, tak si ho taky sníte.

Tak dobrou chuť, přátelé! 😊

Vaše Renata Derdová

ZPRÁVY Z RADNICE

Vážení spoluobčané, vážení vlastníci zemědělské půdy,

Státní pozemkový úřad, Krajský pozemkový úřad pro Královéhradecký kraj, Pobočka Trutnov zahájil na základě žádostí vlastníků pozemků a Obce Doubravice řízení ve věci komplexních pozemkových úprav v katastrálním území Doubravice a Zálesí u Dvora Králové. Řízení o pozemkových úpravách upravuje zákon č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech a o změně zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů, v platném znění. Pozemkovými úpravami se ve veřejném zájmu prostorově a funkčně uspořádávají pozemky, scelují se nebo se dělí, zabezpečuje se jimi jejich přístupnost a využití a vyrovnávají se jejich hranice tak, aby se vytvořily podmínky pro racionální hospodaření. Současně se jimi zajišťují podmínky pro zlepšení

životního prostředí, ochranu a zúrodnění půdního fondu, vodní hospodářství a zvýšení ekologické stability krajiny. Pozemkové úpravy se týkají zejména zemědělské půdy. **V převážné většině se netýkají zemědělské půdy a pozemků v zastavěné a zastavitelné části obce.** Výsledky pozemkových úprav slouží také pro obnovu katastrálního operátu a vytvoření digitální katastrální mapy. **Krajina prodělala za posledních 100 let velké proměny, ale uspořádání vlastnické držby se nijak výrazně nezměnilo. Hromadí se rozpory mezi evidovaným stavem pozemků a stavem skutečným. Toto by měla pozemková úprava vyřešit.** V současné době jste zaznamenali zvýšenou aktivitu geodetů v naší obci, konkrétně **firmy AzimutCZ s.r.o.** a **Geodézie Engineering s.r.o.**, kteří zaměřují obvody katastrálního území Doubravice a Zálesí, a to jak po obvodu obce, tak i na vnějším obvodu obou zmíněných katastrálních území. Výsledkem jejich práce jsou tzv. „oranžová brčka“ zanechaná u cest a na obvodech pozemků, která slouží jako orientační záchytné body pro zeměměřičské práce spojené s pozemkovými úpravami. **Prosíme spoluobčany, aby „tato brčka“ nechala na místě. Zároveň upozorňujeme občany, že geodeti mají oprávnění ke vstupu a vjezdu na pozemky v rozsahu nezbytně nutném k zajištění prací. Seznam oprávněných osob je možné najít na úřední desce na www.doubravice.cz.**

Pozemková úprava probíhá v těchto fázích:

Pro účastníky řízení (tedy vlastníky půdy) bylo prvním krokem **svolání úvodního jednání**, které proběhlo 2. března. Zde byli vlastníci zemědělské půdy seznámeni s účelem, formou a předpokládaným obvodem a průběhem pozemkové úpravy. Byl zde zvolen sbor zástupců, který slouží jako poradní orgán při zpracování pozemkové úpravy.

- Souběžně probíhají přípravné práce, tj. získávání základních informací o tomto území a jeho průzkum.
- Další souběžnou etapou jsou geodetické práce, tj. **přesné zaměření polohopisu všech prvků terénu**, které budou podkladem pro vznik budoucí digitální katastrální mapy. Zčásti již proběhly.
- Následuje **geodetické stanovení obvodu pozemkové úpravy** formou zjišťování hranic pozemků s jejich vlastníky. Zjišťování hranic proběhlo na obvodech pozemkové úpravy. **Na tato šetření byli vlastníci písemně zváni v termínu 10. – 13. dubna.**
- Po uzavření obvodů pozemkové úpravy bude zpracován a vlastníkům zaslán tzv. soupis nároků vlastníků pozemků, tj. přehled všech pozemků, které konkrétní osoba vlastní v daném území, a

označení a ocenění pozemků, které vstupují do pozemkové úpravy. Vlastníci tento soupis zkontrolují a umožní tak včas opravit případné chybné zápisy v katastru nemovitostí.

- **Po dokončení tzv. přípravných prací, jejichž poslední etapou je odsouhlasení soupisů nároků vlastníků pozemků, zhotovitel návrhu KoPÚ vypracuje plán společných zařízení (dále jen „PSZ“), tj. opatření sloužící ke zpřístupnění pozemků (cesty, propustky apod.), protierozní a vodohospodářská opatření, opatření k ochraně a tvorbě životního prostředí. S tímto PSZ seznámí pozemkový úřad sbor zástupců a schvaluje ho zastupitelstvo obce. Do kostry PSZ budou s ohledem na současný stav umísťovány pozemky vlastníků pozemků.**
- **Nově navržené pozemky musí odpovídat pozemkům původním výměrou (tolerance +/- 10%), cenou (tolerance +/- 4%) a vzdáleností (tolerance +/- 20%). Umístění pozemků je projednáváno a odsouhlasováno s vlastníky, protože pozemkový úřad může rozhodnout o schválení návrhu, až když s ním souhlasí vlastníci 60 % výměry řešeného území.**
- Výsledky pozemkových úprav se na základě rozhodnutí pozemkového úřadu zapisují do katastru nemovitostí a slouží k obnově katastrálního operátu a k vytvoření nové digitální katastrální mapy.
- Na základě požadavku vlastníků zajistí pozemkový úřad geodetické vytyčení nových hranic pozemků v terénu.
- **Nejdůležitější společná zařízení budou postupně realizována v terénu a to ze státního rozpočtu nebo z prostředků podpůrných programů EU (nejčastějším případem je vybudování cesty).**

Státní pozemkový úřad je garantem průběhu pozemkové úpravy a vede správní řízení. Byli bychom rádi, kdyby každý účastník přistupoval k jednání zodpovědně a vstřícně. **Pro úspěšné zvládnutí daného úkolu bude**

Orientační časové rozvržení pozemkových úprav:
jaro 2017 - zjišťování průběhu hranic (10. – 13.4.)
září 2017 - soupis nároků vlastníků pozemků
prosinec 2018- vypracování PSZ
březen 2019- konečný návrh nového uspořádání pozemků

velmi důležitá spolupráce vlastníků pozemků, obecního úřadu, Státního pozemkového úřadu, katastrálního úřadu a zpracovatele technického řešení – firmy AZIMUT CZ s.r.o., Hrdlořežská 21/31, 19000 Praha 9.

S ohledem na skutečnost, že se řeší dvě katastrální území (Doubravice a Zálesí), museli být na úvodním jednání konaném 2. března, zvoleny i dva sbory zástupců. Ve skutečnosti se však oba

sbory prolínají a budou se scházet společně. **Sbor zástupců je poradní orgán, musí v něm být zástupce Státního pozemkového úřadu, zástupce obce a vlastníci půdy. Nejmenší počet členů je pět osob. Členové sboru zástupců:** Ing. Kroulík, Zdeněk Čapek, Radim Kunc, Vojtěch Fleček, Karel Hrdina (pro k. ú. Doubravice), Ing. Kroulík, Vojtěch Fleček, František Jarolímek, Libor Sedláček (pro k. ú. Zálesí).

Další informace k řízení ke komplexní pozemkové úpravě v k.ú. Doubravice a Zálesí u Dvora Králové můžete získat na Státním pozemkovém úřadu – Pobočce Trutnov, konkrétně u Ing. Jiřího Kroulíka, tel. 724324634, e-mail: j.kroulik@spucr.cz, popř. u Ing. Sedláčka a Hrdiny na mail: obec.doubravice@seznam.cz, kteří jsou zástupci obce ve sboru zástupců.

Karel Hrdina, místostarosta

OHLÉDNUTÍ ZA ROKEM 2016

Ačkoli je rok 2017 v plném proudu, stalo se již nepsanou tradicí, že první číslo nového ročníku Doubravického občasníku přináší i shrnutí dění v obci roku předešlého. Jedná se vlastně o výtah ze zápisu do kroniky, ten za rok 2016 zaplnil ručním písmem 27 stran Pamětní knihy obce, což představuje dokument ve Wordu na 14 stran formátu A4 velikosti písma 11, takřka 8 tisíc slov.

ROZVOJ OBCE

- Na podzim se uskutečnila dlouho plánovaná stavební akce, která výrazně změnila doubravickou náves – Revitalizace středu obce. Stavební práce vyšly cca na 4 mil. Kč., 85% nákladů pokryla dotace ze SFDI, nové autobusové zastávky a ostatní mobiliář vyšly obec na 300 tis. Kč.
- Od srpna po tři měsíce probíhala další velká stavební akce - Dobudování obecního vodovodu. Finanční náklady akce byly 2 871 962,-Kč. Tento projekt spolufinancoval Královéhradecký kraj ve výši 1 800 000,- Kč.
- Třetí velkou a finančně náročnou stavební akcí byla rekonstrukce cesty za kapličkou. Finanční náklady akce čítaly 613 218,-Kč, projekt byl opět spolufinancován Královéhradeckým krajem, nyní ve výši 49.99%.

- Menší opravy: částečná oprava požární nádrže; na Velehrádku oprava cesty k chatám; budova na koupališti, využívaná jako bazar, získala nové podlahy; nové osvětlení u cesty za kapličkou a u čp. 11; částečně byly vyměněny vodovodní uzávěry
- Byl zahájen proces komplexních pozemkových úprav.

KRAJSKÉ VOLBY

V pátek 7. 10. a v sobotu 8. 10. se konaly volby do krajských zastupitelstev. V Doubravici se voleb zúčastnilo 128 lidí z 316 oprávněných voličů, do celkových výsledků voleb se započítaly hlasy 127 voličů (1 lístek byl neplatný). Volební účast byla 40,51%. V našem okrsku zvítězilo hnutí ANO, získalo 39 hlasů.

KULTURNÍ A SPOLEČENSKÉ AKCE

V hostinci U Hrdinů

- 22. 1. se konalo divadelní představení miletínských ochotníků Vázání Kytice, kde roli K. J. Erbeny ztvárnil Doubravičák Jiří Exner.
- 19. 2. se konal ples fotbalistů z Libotova a v pátek 18. 3. tradiční Doubravický ples.
- 6. 3. se v hostinském sále uskutečnil dětský karneval
- 28. 5. byli v sále slavnostně přivítáni noví občané
- 28. 10. Doubravičtí ochotníci před plným sálem diváků předvedli svou novou hru Maják aneb Vítejte v kvasnicových lázních.
- Čtvrtým rokem hospodu vedl Jan Štěpán se svými spolupracovníky, po celý rok organizoval gurmánské víkendy a pivní degustace. Ke konci listopadu však svou činnost ukončil a hostinec převzal nový nájemce.

Mimo hostinec

- 25. 12. se konalo již po čtvrté Zpívání u vánočního stromu. Počasí nepřálo, účast zpěváků byla slabší, ale atmosféra i tak byla vřelá.
- Obecní zpravodaj, Doubravický občasník, připravovaly i nadále Lucie Baliharová a Štěpánka Odrášková. V roce 2016 vyšel Občasník třikrát. Jarní číslo 25. 3., letní 22. 7., třetí číslo

tohoto roku vyšlo na jeho samý závěr, 29. 12. Občasník vycházel ve dvou verzích, v elektronické s fotografiemi a tištěné. Tištěná podoba byla zpoplatněna 10, Kč, od zimního čísla byl tištěný Občasník k dostání zdarma.

Akce pro děti

- Karneval – viz výše
- 8. 4. se konala v Doubravici akce na podporu dětského čtenářství, Noc s Andersenem, nesla se v duchu slavného komiksového Čtyřlístku, Nocujeme se Čtyřlístkem.
- 5. 6. na hřišti proběhl tradiční Dětský den. Vypadalo to, že akce pro děti, v Doubravici s nejdelší tradicí, se ani neuskuteční. V poslední chvíli se organizace chopila Jana Štěpánová a díky svému organizačnímu talentu i schopnosti pro dobrou věc získat spoustu dobrovolníků Dětský den zachránila.
- Dne 5. 11. se uskutečnil již 4. ročník tradiční Halloweenské cesty, za její organizací stála Kristýna Bielicová.
- Poslední den v roce, 31. 1. se konal již 5. ročník Silvestrovské cesty za pokladem, jejíž cíl byl opět u velkého Zátluckého rybníka.

SPORT

- Jedinou sportovní událostí zůstal Veteran Cup, turnaj v malé kopané pro hráče nad 35 let. Tři mužstva se utkala na místním hřišti 3. 9., Doubravice zaujala třetí místo.
- Členové JK Zálesí pořádali již 10. ročník oficiálních (národních) jezdeckých závodů. Jarní závody se na Zálesí konaly v sobotu 28. 5., letní v sobotu 13. 8. Úspěšná byla i závodní sezóna pro klubové jezdkyňe s jejich koňmi. Z účasti na celkem 14 jezdeckých závodech si domů odvezli dekorovaná umístění ze 13, z toho bylo 5 zlatých.

OSTATNÍ

- 9. 1. Tříkrálová sbírka, její výtěžek pro Charitu ČR činil 4 028 Kč.
- 3. 4. úklidová akce Příkopy.
- 30. 4. Pálení čarodějnic. V ranních hodinách 29. 4. kdosi neznámý zapálil hromadu připravenou na filipojakubský oheň. Svízelná situace Doubravičáky stmelila, kdo mohl,

přiložil ruku k dílu, k slavnostnímu podpalu byla připravena hromada nová, i když o něco menší než ta původní.

- 10. dubna – dobrovolníci vyčistili požární nádrž – koupaliště.
- 10. května – sběr starého železa, do sběrných surovin bylo dopraveno cca 8 tun starého železa.
- 6. srpna zahájil opět činnost doubravický bazar, ale pod novým vedením, odpovědnou osobou je Jaroslava Hrdinová. Bazar byl otevřen ještě jednu zářijovou sobotu.
- Po celý rok každý pátek přijížděla k budově OÚ pojízdná prodejna s mléčnými výrobky firmy Mejsnar z Kunčic nad Labem.
- Od března do listopadu bylo otevřeno zahradnictví v areálu bývalé pily.
- Po celý rok, vždy ve středu, v Ježkově domě probíhala výuka angličtiny, každý čtvrtek zde pak pod vedením Lucie Baliharové cvičily ženy.
- Doubravické občanky Lucie Baliharová a Kateřina Hornychová Baliharová se podílely na vydání nových královédvorských pověstí (knihovna Slavoj) – Zvič naslouchá příběhům.

OBYVATELSTVO

- Do roku 2016 vstoupily Doubravice, Zálesí a Velehrádek dohromady s 382 obyvateli. K 31. 12. 2016 se celkový počet obyvatel snížil o 11, na 371. V tomto roce se narodily čtyři děti. Umíráček na obecní kapliče oznamoval smutnou událost šestkrát. K trvalému pobytu se v obci přihlásilo 13 občanů. Naopak svůj trvalý pobyt v Doubravici, Velehrádku či na Zálesí zrušilo 22 občanů. Nejstarším občanem byl opět pan Čeněk Petřík, který na podzim oslavil 106. narozeniny.
- 31 našich občanů obdrželo od OÚ balíček k životnímu jubileu (od 60 let vždy ke kulatému a půlkulatému výročí).
- 64 občanů starších 70 let obdaroval OÚ vánočními balíčky.

POČASÍ

- V České republice byl rok 2016 dost teplý, s průměrnou teplotou 8,7 °C pátým nejteplejším rokem v Česku od roku 1771. Celý rok byl na stanici Praha-Libuš o zhruba **1,8 °C teplejší** než dlouhodobý průměr. Naopak v květnu došlo k propadu teplot – v některých oblastech

proto mráz poničil až 80 procent vinné révy. Srážek loni v ČR spadlo o 5% méně, než je dlouhodobý průměr. Z hlediska množství srážek nebyl rok 2016 v Česku výjimečný.

- Nejdeštivějším měsícem loňského roku byl červenec, kdy spadlo 145 % dlouhodobého průměru. Naopak nejsušší byl březen, kdy spadlo 30 milimetrů srážek, tedy jen tři čtvrtiny obvyklého množství.
- 3. a 4. 1. bylo extrémně mrazivo, někde klesaly teploty k -20°C , u nás max. -10°C . Sněhu bylo minimum. V úterý 26. 1. jsme vstávali do mlhavého rána s teplotou 9°C , vlhké, mlhavé počasí s rychle se ztrácejícím sněhem pokračovalo dále, odpoledne bylo dokonce 13°C . Teplé počasí pokračovalo i na začátku února, bez sněhu, výjimkou nebyly teploty nad 10°C , na zahrádkách už byly vidět žluté kvítky talovínů. Aprílová byla první březnová dekáda, v pátek 4. 3. bylo krásně, teplo a slunečno, vyletěl hmyz, několik dní nato, v úterý 8. 3. celý den chumelilo, do druhého dne nasněžilo asi 15 cm, teplota ale neklesla pod bod mrazu, takže se sníh měnil v břečku a mizel. Druhá polovina dubna byla teplá, teplota dokonce překročila i 20°C , velké ochlazení přišlo v neděli 24. 4., následující týden zima ukázala, že se ještě nechce vzdát, celý týden jsme vstávali do mrazivých rán, teplota klesla pod -3°C . Koncem května udeřila tropická vedra, která 24. 5. ukončila první velká bouřka s vydatným deštěm, v Doubravici ke škodám nedošlo, ale v sousedním Dubenci se museli vypořádat se záplavou bahna. Tropická vedra nastala poslední červnový víkend, teploty překročily třicítku a tropická byly i noci. Začátek letních prázdnin byl teplotně proměnlivý a suchý, teploty se pohybovaly v průměru okolo 25°C , velmi teplý den byl 11. 7., nejteplejší červencový den v celé ČR, teplota odpoledne byla 34°C , ještě v 19 hodin večer bylo 32°C . Konec srpna a první polovina září byly velmi teplé a suché, až do 17. 9. bylo téměř stále skoro jasno, teploty do 30°C , nejtepleji bylo 11. 9. v 16. 15 – $29,6^{\circ}\text{C}$, teplá byla i rána a skoro tropické noci. Říjen byl srážkově nadprůměrný, i hub jsme se dočkali, ale ani to nevyrovnalo deficit vody v krajině. 14. 11. jsme na noční obloze pozorovali tzv. superúplněk, další bude až za 18 let. Listopad ani prosinec nic výjimečného nepřinesly, teploty i nebe byly proměnlivé, v prosinci nás několikrát potrápila ledovka, silničáři však vozovky udržovali sjízdné, horší to bylo na obecních komunikacích. Vydatná ledovka nás sužovala dva dny před Štědrým dnem. Štědrý den přinesl oteplení, ale odpoledne sněžilo, krajina se na krátkou dobu pokryla bílým kobercem, ale všem bylo jasné, že ne nadlouho, večer začalo pršet a sníh rychle mizel.

Lucie Baliharová, kronikářka

STRUČNĚ...

- Sobota 4. března – dětský karneval. Sobotní odpoledne zaplnily sál doubravické hospody veselé masky. Děti v maskách tančily a soutěžily, přišel mezi ně i kouzelník, akci organizovala Kristýna Bielicová.
- Sobota 25. března – úklidová akce Příkopy 2017. Tradiční jarní úklidové akce, jejímž cílem je vyčistit bezprostřední okolí komunikací vedoucích k obci, se bohužel účastní každým rokem méně a méně dobrovolníků, letos vyrazilo do terénu šest doubravických občanů a jeden dobrovolník ze Dvora Králové. Naštěstí ubývá i odpadků v příkopech, takže i v malém počtu členové „úklidové čtyři“ nad nepořádkem zvítězili.
- Neděle 2. dubna - nešťastný den nejen pro štamgasty doubravické hospody U Hrdinů, ale pro celou vesnici. Toho dne ukončil svou činnost nájemce jediného restauračního zařízení v obci, nepodařilo se mu navázat na úspěšné provozování hostince jeho předchůdcem, Janem Štěpánem, a po čtyřech měsících (od prosince 2016) skončil. Provozovnu nyní majitel nabízí k pronájmu. Snad se nový nájemce brzy najde, neboť vesnice bez hospody je „mrtvá vesnice“. Nejde ani tak o konzumaci národního moku, ale hospoda na venkově je společenskou záležitostí, místem sousedského setkávání, komunikačním bodem...navíc místem, které pro naše občany poskytovalo prostor pro další kulturní a společenské akce – divadlo, dětský karneval, taneční zábavy a plesy atd.
- Pondělí 10. dubna – významný den v životě dvou budoucích doubravických prvňáčků i jejich rodičů. V dubnu se konají zápisy do prvních tříd základních škol. 10. dubna probíhal zápis na Základní škole Dukelských bojovníků a mateřské škole v Dubenci, k níž Doubravice svou spádovostí náleží. Dva budoucí prvňáčci úspěšně splnili podmínky zápisu a v září usednou do lavic dubenecké školy. V tomto školním roce navštěvuje ZŠ Dubenec 11 dětí z Doubravice a Velehrádku.

Lucie Baliharová

Z KRONIKY OBCE DOUBRAVICE

ROK 1925 DOKONČENÍ

Hasičstvo – Hasičská valná hromada byla 15. 2. a měla průběh dosti bouřlivý, neboť při volbách srazily se dva protichůdné tábory. Vyhrál směr mladých. Starostou sboru zvolen Jan Reil. Župní cvičení bylo v Nových Lesích. Místní členové se cvičení zúčastnili. 18. 11. zemřel Josef Valeš, jeden ze zakládajících členů sboru. U domu smutku se se zesnulým rozloučil jednatel Josef Černý. Technický sbor se stále zdokonaloval. V Zálesí byly poměry klidnější. 6. 1. zvolen starostou sboru Josef Malý. Zakoupeny kroje a členové zúčastnili se župního sjezdu v Nových Lesích. Okrskové cvičení bylo ve Zdobíně. Župním starostou byl Gustav Herkner, župním vzdělavatelem učitel Josef Černý z Doubravice.

Národní Jednota Severočeská - N. J. S. se věnovala čistě kulturnímu poslání. Čistý výtěžek z divadel věnovala dobročinným účelům v obci a v pohraničí. Do pohraničí zasláno 190,- Kč. Předsedou byl František Josífko, řídící učitel.

Sokol – Tělovýchovná jednota Sokol se připravovala na slet, proto se plně věnovala nácvikům prostných. Starostou Sokola byl František Machek. Budováno dále cvičiště, postavena letní tělocvična, založen kroužek střádalů na slet. Vedl jej František Machek. Kroužek se plně osvědčil. Sokol spolupracoval se všemi místními spolky a byl vedoucí složkou spolků.

Politické organizace - Politická organizace zde byla pouze Národní demokracie. Ničeho zvláštního nepodnikala.

Práce – Domácí skláři byli hodně zaměstnání, neboť firma Finger a spol. měla do ciziny stále zakázky. Většina sklářů odváděla surové perle firmě, která je barvila a exportovala do ciziny. Sportovní předměty měly také odbyt. Závod J. Kunce pracoval naplno. Josef Holan také dodal na trh hodně sportovních předmětů. V nové truhlářské dílně pracoval truhlář Fr. Machek s několika dělníky.

Počasí – 30. 1. napadl sníh, v únoru plískanice, v březnu deště, 25. 3. teplo. Od 4. 5. začalo pěkné počasí. Potom se střídalo pěkné počasí s deštivým, bouřemi. Žně celkem deštivé. Oves sklizen v dešti. 8. 10. mrazy. Do konce roku bylo počasí velmi proměnlivé.

Různé – 1. 4. byly odvody koní. 1. 3. našel na cestě k Zálesí Josef Machek mrtvého občana z Prahy F. Zívra. V říjnu řádila mezi dětmi spála. Sepsán protokol o výstavbě rybníka v Zátlukách, na který má právo místní mlynář O. Kasnar. Uplynulý rok přinesl s sebou mnoho nových věcí a ukazoval, že se poměry u nás klidní. *Zkráceno, příště se podíváme do roku 1926.*

Lucie Baliharová

PŘÍSPĚVKY ČTENÁŘŮ

ŘEKNI TO PEČENÍ

Doteď si pamatuju, jak jsem seděla u babičky v kuchyni a nešťastně koukala do talíře. Zase uzený bůček! Nemám ráda uzené a bůček jsem ochotná pozřít tak dvakrát do roka. Ale ne uzený, pěkně upečený do křupava. Jenže můj muž chtěl kdysi babičku potěšit, tak jí řekl, že má rád bůček. A tohle byly důsledky, když člověk nechtěl ranit její city.

Uvědomila jsem si už tehdy, jak často člověk promlouvá k druhým formou nabízeného jídla. Kromě toho, že je to od počátku lidských věků gesto přátelství nebo aspoň míru, je pořád ještě servírování chutných jídel jednou z forem, jak dát na vědomí: „Pojďte dál, rádi vás vidíme“.

Často jídlem hovoří matky ke svým dospělým dětem. Nabídkou oblíbených specialit říkají: Máme vás rádi a jsme šťastní, že jste přišli. Jsou dokonce i ženy, které to ani jinak říct nedokážou.

Jídlem se dá ale vyjádřit mnoho jiných pocitů. Někdy je zde snaha ohromit, udělat dojem. „Jen koukejte, na co všechno máme!“ Jindy je možné přicházející návštěvu jídlem virtuálně odmítnout.

Občas totiž musí dojít i ke schůzkám, o které ani jedna strana nestojí. Potom je pohoštění buď omezeno na minimum, nebo je naopak až urážlivě velkolepé. Myslíte, že to nedává smysl? Inu, věřte, že ano!

Nepříjemnosti může dělat i pohoštění, které ignoruje potřeby či přání přicházejících – v tomto případě to obvykle platí v rámci rodiny. Je-li třeba babička rozhodnutá, že jediný správný průběh návštěvy znamená takřka nepřetržitý přísun jídel připravených podle jejího gusta, které musejí mladí sníst, nebo se ona urazí, znamená to potíže. Jíst proti své vůli a chuti chce hodně přemáhání, a pokud je to pravidlem... tak se radši na návštěvu nejede.

Já jsem měla v životě štěstí – v naší rodině se jedlo dobře a společné hodování nám obvykle přinášelo potěšení. I s tou babičkou jsem to nakonec vyřešila! Stačilo říct, jak moc všichni máme rádi ovocné knedlíky....:))

Dagmar Ruščáková

Nádech, výdech a jedem! Každý nový scénář dodá donekonečna opakovanému drilu tu špetičku koření, naznačující, že pokud nechápu, jak a proč onen dril vznikl, nebudu v praxi k ničemu. A o čem to vlastně mluvím?

Na konci letošního ledna jsme se spolu s Danou a Vítkem Paulovými, jejich dcerou Danou Humlovou a Silvií Holou z našeho sdružení Rescue Stopaři zúčastnili intenzivního kurzu na královéhradecké záchraně. Cílem bylo vycvičit laiky v poskytování základní neodkladné resuscitace v případě srdeční zástavy, a to jak bez pomůcek, tak s použitím AED, neboli automatizovaného externího defibrilátoru, se kterým šance zachránit postiženou osobu výrazně vzrůstá. Oficiálně šlo o kurz Evropské resuscitační rady „BLS/AED Provider“, organizovaný ve spolupráci České resuscitační rady a Zdravotnické záchranné služby Královéhradeckého kraje. Na základě jeho úspěšného absolvování může laik nabýt statutu First Respondera – tedy osoby, která může být na základě výzvy operačního střediska záchranné služby, provedené prostřednictvím mobilní aplikace KISS SHARP, vyzvána k zásahu u nemocných s náhlou zástavou krevního oběhu, pokud se nachází v bezprostřední blízkosti postiženého. V praxi to znamená, že máte pořád v kapse mobilní telefon se zapnutou GPS, aby mohlo operační středisko záchranné služby kdykoliv zjistit vaši polohu. Pokud máte v aplikaci zapnutý status „Pohotovost“ a ve vaší blízkosti je nahlášen případ zástavy krevního oběhu, aplikace se vám rozhouká a dojde sms s hlášením případu – kde se co děje. Vy můžete výzvu přijmout, potom kontaktujete operační středisko, sedáte do auta a hlásíte pravděpodobný čas dojezdu na místo. Nu a potom jedete a děláte, co můžete, než dorazí profesionální záchranáři. Praxe ukazuje, že ve městech je záchranka skoro vždy na místě dříve než vy (to už jsem zjistila já i Paulovi:)). Tato služba je důležitá právě na venkově, kde dojezd záchranářů trvá déle – pokud tedy není k dispozici vrtulník.

Ale zpátky ke kurzu. Jestliže má laik provést život zachraňující úkon rychle a správně i za stresující situace, na které jinak není školený, musí ony úkony umět zepředu dozadu a zase zpátky, i kdyby ho probudili o půlnoci. A k tomu právě slouží dril – neboli procvičování a opakování až do chvíle, kdy se naučené reakce zautomatizují. Jenže v základě stejný kritický stav – tedy zástava krevního oběhu – se může vyskytnout v desítkách různých situací a prostředí. Jednou je na vše záchránce sám, jindy musí zvládat vedle postiženého i dav zvědavců nebo strachy šílicí příbuzné. Pokud používá AED, musí myslet i na specifické požadavky, za kterých je možné přístroj použít a nikdy, nikdy nesmí zapomenout na bezpečnost všech lidí v okolí. Vyzbrojení zautomatizovanými

reakcemi potom získáváme nezbytné vteřiny na přemýšlení, bez kterého by náš zásah nemohl být opravdu úspěšný. To velmi dobře věděli i instruktoři v čele s Radkem Mathauserem, takže jsme se během onoho velmi náročného odpoledne zastavili skutečně jen na nejnutnější minuty. Ráda bych jim poděkovala za maximální nasazení a nemalé herecké umění, díky kterému se nám dařilo chápat a pamatovat si mnohem lépe, než kdyby do toho školení opravdu nedávali duši.

Ještě bych ráda dodala, že Obec Doubravice odsouhlasila finanční příspěvek na automatizovaný elektronický defibrilátor, takže bychom měli mít jeden i v naší vesnici. Každý doufá, že ho nebude potřebovat, ale pokud už by ta potřeba nastala, je dobré vědět, že pomoc je v dosahu.

Dagmar Ruščáková

KOCOURKOV V OBCI DOUBRAVICE NA TRUTNOVSKU

Velmi nerad píši o negativních záležitostech přímo ve svém okolí, ale dnes mi to prostě nedá. Dá se předpokládat, že se to vše opět otočí proti mně – ostatně jako vždy, ale ono nejde jenom o mě, ale o všechny občany žijící v katastru obce Doubravice a dvou spádových obcích.

Dnes, s odstupem času lze říci, že se po výměně strážní na OÚ v Doubravici ledacos zlepšilo – myslím tím na postu starosty obce. Nikoliv však v zastupitelstvu – tam zůstaly některé do značné míry prospěchářské kádry, které hledí daleko více na své osobní zájmy, než na zájmy občanů. Myslím, že nemusím ani jmenovat a každý tady u nás si svého prospěcháře najde.

Rád bych zde vypíchl dva problémy, které v naší obci jsou. Tedy ono jich je samozřejmě mnohem více, ale tyto považuji za poněkud křiklavé. Obecní úřad má pod svou správou síť obecních komunikací, které udržuje a investuje zde prostředky daňových poplatníků zde místně příslušných. Do tohoto segmentu patří i obecní přístupová komunikace v místní části Doubravice zvané Zálesí, která ve své délce cca 400m zajišťuje přístup občanům ke svým nemovitostem. Pro ty, kdož by nevěděli, tak jde o komunikaci počínající v části obce Zálesí v zatáčce u rokle, vedoucí směrem k vlakovému nádraží a do města. Vžitý místní název je zkratka. Tato komunikace byla již minimálně dvakrát opravována asfaltovou drtí na náklady obce – tedy z prostředků nás všech. Poslední oprava stála cca 110 tis Kč. Nebylo by na tom vcelku nic divného, pokud by tyto opravy souběžně korespondovaly s nutnými úpravami svodů balastní dešťové vody ve smyslu zabránění škodám při přívalových deštích, či tání sněhu. Samozřejmě určité úpravy svodů proběhly, avšak zcela v rozporu s logikou věci, byla na středním úseku odvodňovací struktury umístěna ocelová mříž na potrubí

propusti. Nebylo by to nic proti ničemu, kdyby bylo zajištěno průběžné čištění inkriminované mříže a prostoru před ní. Toto se bohužel nestalo, což vedlo k ucpání mříže propusti a následnému rozlití vody do nežádoucího prostoru, čehož byl následek jediný – devastace přístupové komunikace a úplné znehodnocení obecní investice a peněz daňových poplatníků.

Z toho všeho mi vyplývá otázka: Kdo je za tento stav odpovědný? Kdo se pod toto podepsal? Kdo nezajistil průběžné čištění mříže? Zde totiž byly vyhozeny prostředky nás všech doslova oknem!!! Není ani bez zajímavosti, že ještě v době nedávno minulé se s velkou pompou kasalo jisté občanské sdružení tím, že se bude starat o obecní pozemky, že je bude udržovat! No – asi není pozemek jako pozemek, nebo je to tak, že plná huba keců a skutek-utek. Ať je to jak chce, tak je jisté, že kdosi odpovědnost měl a má a také by ji měl v každém případě uznat a nést!!! Občan má právo vědět a znát pravdu!!!

Tím druhým problémem jsou odpady. Dnes už asi v každé obci mají nádoby na separovaný odpad a tak je má i naše malá víska. V každém případě je to dobře. Co však dobře není, je systém třídění a následná kontrola, včetně plateb za odpady. Víte – naše rodina odnáší cca 2krát týdně velký pytel s plasty do kontejneru na plasty. Je poměrně zarážející, že z 90% nasypá pytel s plasty vždy sama po sobě a u kontejneru na plasty téměř nepotkává jiné osoby. Svým způsobem lze říci, že kontejner na plasty plní především naše rodina. Ptám se tedy – kde končí plasty z ostatních domácností?? Jakým právem jsme nuceni platit za odpad stejné částky jako ti co odpad netřídí a vše dají do směsného komunálního odpadu, nebo jej dokonce spalují? Nepřijde vám to přinejmenším nemorální a demotivující?? Přitom produkce směsného komunálního odpadu naší šestičlenné rodiny je 1 popelnice za 14 dní. Pouze v lednu bylo 1,5 – 2 popelnice za 14 dnů a to proto, že hodně mrzlo a muselo se více topit. Veškerý ostatní odpad byl vyseparován. V letním období nám to vychází 0,5 popelnice na svoz.

V průměru za rok činí celkový součet odvezených popelnic 15-16 kusů na naši šestičlennou rodinu, což ve výsledku čítá cenu za odvoz jedné popelnice na hodnotu 206 Kč. Je to málo nebo hodně?? Posudte sami! Chce se mi však zvracet, když dvou nebo tříčlenná rodina vyváží na svoz 3 i více popelnic najednou a přitom platíme všichni stejnou paušální částku za odpady při zcela odlišné kvantitě odpadů a různé úrovni separace. Zde evidentně není cosi v pořádku a dá se říci, že lidé, kteří separují odpad, jsou za blbce a jsou za to ještě potrestáni platbou, která není vůbec spravedlivá! Jak je to u vás milí čtenáři?

Taky jako u nás v Kocourkově?

Oldřich Rambousek

Článek, jako je ten předchozí, kdy vezmete několik problémů, smícháte je dohromady a vytvoříte dojem, že je všechno špatně, je velice jednoduché napsat, a ať se to napíše jakkoliv, tak vždy alespoň část je anebo se tváří jako pravdivá, a vytváří tak dojem, že je pravda úplně všechno - tak to dopadá vždy, když se neuvádí ověřená fakta. Takže za sebe k tomu napíšu pár slov, kde rozeberu jednotlivé odstavce.

Složení zastupitelstva - Předpokládám, že „prospěchářskými kádry“ jsou míněni ti členové zastupitelstva, kteří jsou zvoleni za více než jedno volební období. Jelikož sám pracuji v zastupitelstvu čtvrté volební období, jsem schopen posoudit motivaci, práci a výsledky předchozích zastupitelstev a jejich členů a nevychází mně to nijak špatně - vždy šlo o to posunout obec někam kupředu. Bohužel fakta jsou taková, že v každém volebním období oslovíme několik nových lidí k účasti v zastupitelstvu, někdo odmítne, někdo to jedno volební období zkusí a většinou po konci období poděkuje a vrátí se na druhou stranu barikády. Takže jestli prospěcháři, tak konkrétně kdo, jak a proč - aby se dalo také patřičně reagovat.

Cesta k hájence na Zálesí, tzv. zkratka - Je pravdou, že tato cesta je v majetku obce, byla v minulosti provizorně opravována a v rámci této opravy byla mj. i umístěna zmiňovaná mříž. Zde asi tak ty pravdivé informace končí. Cena za poslední opravu nebyla 110 tis. Kč, ale 20 tis. Kč. V rámci této opravy byla opravena a zastříkána asfaltovou emulzí část povrchu komunikace, byl vyčištěn a prohlouben příkop odvádějící vodu pod Zálesí do lesa vpravo od cesty, byla osazena mříž na vstup do propustku pod komunikaci (z důvodu předchozího ucpávání propustku, neboť voda při tání nebo příválových deštích spláchne vše, co potká - bahno, trávu, listí, větve..., a rozhodně je lepší čistit následky ve volném prostoru než v potrubí někde pod komunikací). Souběžně s osazením mříže byl vybudován odtok vlevo podél cesty, který v případě ucpání mříže odvádí vodu mimo komunikaci podél pole ve výšce zhruba 30 cm pod úroveň komunikace.

Nyní k zodpovědnosti - Pod uvedené řešení jsem se samozřejmě podepsal já jako starosta. Nicméně z hlediska vlastnických vztahů celý příkop až po cestu je ve vlastnictví Správy údržby silnic, samozřejmě i s povinností údržby, vlastnictví obce s povinností údržby začíná na hranici obecní cesty.

Tímto samozřejmě nezpochybňuji a šťve mě, že jarní tání cestu poškodilo, ale ne vždy se dá všemu zabránit (a to jsem byl na místě ještě těsně před přetečením) a ne vždy lze jednoznačně určit viníka. A taky kdo nic nedělá, nic nezkazí.

K údržbě pozemků - Předpokládám, že je tam myšleno bývalé občanské sdružení Rangers Zálesí. Tak tohle sdružení v určité době, kdy obec neměla dost techniky a zaměstnanců na údržbu zeleně, nabídlo obci pomoc a na základě smlouvy na dobu určitou po několik let provádělo údržbu zeleně na vybraných pozemcích za obec. V okamžiku, kdy obec byla schopna tuto záležitost řešit vlastními silami, tak platnost smlouvy vypršela. Pouze pro představu, ti lidé to dělali zdarma, pouze za náklady (benzín).

Třídění odpadu - Když to zlehčím, tak já třídím do kontejneru, který obsluhuje větší území, než je Zálesí, taky jsem tam pokaždé sám a určitě z toho nevyvozují, že jsem jediný, kdo třídí. Nicméně, že s tříděním odpadu v obci je problém (roční pokles tříděného o několik tun, které se objevily ve faktuře za svoz komunálního odpadu), je nezpochybnitelné. O této problematice bylo pojednáno již v minulém Občasníku a jistě se tématy třídění odpadu a způsobu svozu komunálního odpadu bude obecní zastupitelstvo zabývat.

Miloš Valášek

CO NOVÉHO U PIŠKOTEK?

Piškotky Doubravice se připravují na novou sezonu. Po minulém ročníku, kdy nakonec skončily na 7. místě, mohutně posilují. Do týmu se vrací Kňourek, Baudyš a Kuzar. Samozřejmě přivítáme i nové tváře. Hlavně nový brankář z Batňovic se zkušenostmi z velkého fotbalu bude opravdovou posilou. Sezóna začne od 1. 5. a doufáme, že po minulém seznamovacím ročníku promluvíme do tabulky KLMF daleko více.

Martin Kulhánek

PODĚKOVÁNÍ

Poděkování panu Martinu Antošovi za to, že pláň mezi Doubravicí, Zálesím, Libotovem a Dubencem proměnil v ráj běžkařů a po celou „sněžnou“ dobu udržoval běžkařskou stopu v perfektním stavu. Určitě svým nezištným konáním přispěl nejen k zlepšení zdravotního stavu, psychické a fyzické kondice, místních obyvatel i přespolních, ale i k propagaci našich obcí v regionu.

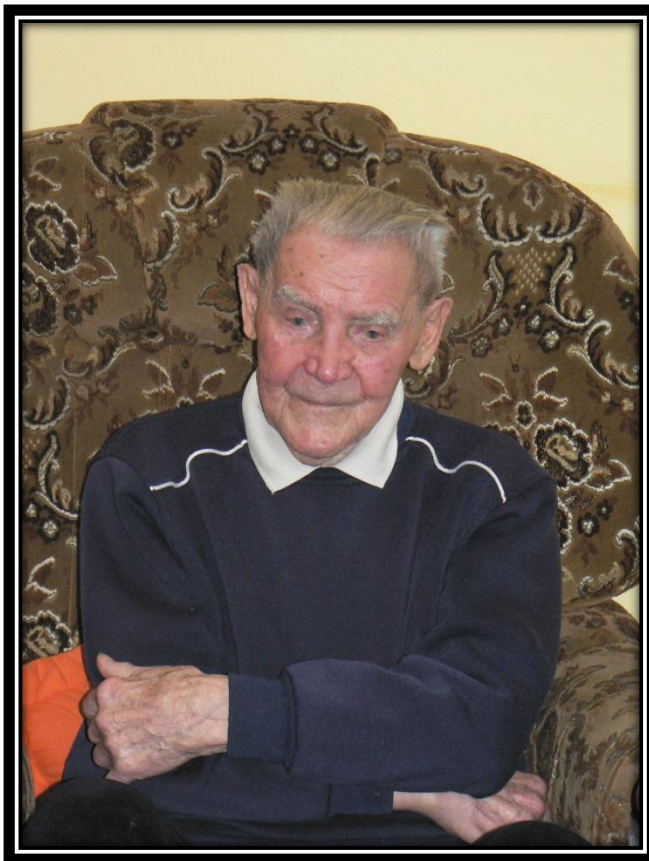
P. S. Jen mě štvala bezohlednost některých pejskařů, kteří nechali své mazlíky běhat i kálet ve stopě.☹

Lucie Baliharová

NEKROLOG

Opustil nás pan Čeněk PETŘÍK (* 23. října 1910, † 14. ledna 2017)

V sobotu 14. ledna 2017 zemřel tiše pan Čeněk Petřík v požehnaném věku 106 let. Tuto smutnou zprávu oznámilo parte a o tom, jak byl ve své rodné obci a širokém okolí oblíben, svědčila účast při posledním rozloučení ve Sboru československé církve husitské ve Dvoře Králové. Všichni totiž máme na zesnulého spoustu vzpomínek a neznáme nikoho, kdo by si pamatoval nějaký negativní zážitek. Přes ohromný věkový rozdíl jsme o panu Petříkovi hovořili jako o „Čendovi“. On to dobře věděl a určitě nám odpustí, že ho tak budeme oslovovat v našich vzpomínkách. Protože odešel jeden z nejstarších občanů naší země, pokládáme za vhodné zamyslet se

nejen nad jeho bohatým životem, ale také nad změnami, kterými v posledních 100 letech prošli občané naší obce.

Čenda Petřík se narodil 23. října 1910 v malém, skromném, dřevěném domku v Doubravici (přesně řečeno „v Rusku“), jako třetí dítě manželů Františka a Anny Petříkových. Osud rodiny vystihuje typické dobové poměry v naší obci. Otec František byl sklářský dělník, jako na začátku minulého století asi 1000 dalších sklářů v 67 obcích v okolí. Jen v Doubravici jich tehdy působilo 150. Věnovali se perlařství, kterému se ve Vídni vyučil zdobínský občan Josef Kynčl a řemeslo přinesl v r. 1862 do našeho kraje. František Petřík foukal perly u firmy Finger a spol. (později Finger – Stuchlík), která vznikla v Doubravici č. 72 (v domě, který krásně zrenovovali Sedláčkovi) již v roce 1905. Řada jeho kolegů v té době pracovala pro sklářské družstvo perlařů se sídlem na Trotince, které vzniklo v r. 1906. První světová válka ale bohužel zasadila ránu i perlařskému řemeslu. Protože nebyla poptávka, perlaři se přechodně živilí prací v textilkách v okolí. Majitelé nechali v této době neprozřetelně vyučit za byt a stravu japonské adepty perlařství.

Čenda Petřík chodil do školy v Doubravici (zřízené již v r. 1832 jako trojtřídka), byl žákem legendárního učitele Josefa Černého a jeho maminka tam byla školnicí. Měšťanku Čenda absolvoval ve Dvoře Králové n. Lab., po škole následoval rodinnou tradici a stal se také sklářským dělníkem. Perlařství se po válce ještě obnovilo, vrcholu dosáhlo v r. 1927, ale v dalších 6 letech bylo zlikvidováno levnou japonskou konkurencí. Již v r. 1918 začal v sousední Bílé Třemešné vyrábět skleněné korálky Václav Berger. K němu přešel pracovat Čendův otec a v r. 1925 se spolu s touto firmou rekvalifikoval na výrobu vánočních ozdob. Někdy v této době koupili Petříkovi dům č. 32 (dnes 112), ve kterém žil Čenda až do své smrti.

Koncem 30. let minulého století se u nás v Doubravici geniální místní pan učitel Josef Černý, v době hospodářské krize starosta obce, obrátil na Sklářský ústav v Hradci Králové s žádostí o pomoc získat pro obyvatele nový zdroj obživy a využít přitom jejich perlařské zkušenosti – tedy dovednost pracovat se snadno tavitelným sklem nad tlakovým petrolejovým kahanem. Josef Všetečka a Josef Holan z Doubravice spolu s Janem Jaklem a Václavem Bohanským ze Zdobína založili potom 31. července 1931 na ustavující schůzi v Miletíně Sklářské družstvo pro výrobu vánočních ozdob. Staří Petříkovi ale zůstali věrni Bergerovým a Čenda k nim nastoupil 1. února 1937.

Dne 18. listopadu 1939 se Čenda oženil s Annou Jarošovou ze Žíželevsi a i ona začala foukat pro Bergerovy. Tak přežili 2. světovou válku. V r. 1951 koupili od rodičů roubenku č. 112 za 6 000 Kčs. Po znárodnění firmy Berger potom Čenda i s manželkou pracovali pro nástupnickou firmu MIREX Jablonec nad Nisou n. p. a nakonec pro Vánoční ozdoby Doubravice, později Dvůr Králové. Čenda bezesporu patřil mezi nejzručnější foukače a jeho zázračné triky se sklem bylo možné pozorovat až do r. 1985, což si už velmi dobře pamatujeme. Ochotně přijal řadu významných návštěv (např. Marii Pujmanovou), stejně jako naše domácí i zahraniční přátele. Pro všechny bylo nezapomenutelným zážitkem pozorovat, jak se ve zručných rukách neuvěřitelně mění obyčejná skleněná trubička postupně v pravidelné koule anebo do bizarních tvarů, které Čendova fantazie uměla vytvořit. Rozžhavenou kouli uměl také velmi efektně a bezpečně bouchnout, což přihlížející vždy spolehlivě vyděsilo.

Čenda byl velmi pilný člověk, který se nebál žádné práce. Přivítal jakoukoliv možnost získat palivové dříví. Nezalekl se ani obrovských pařezů či prořezávání vysokých buků za cenu dřeva. Les miloval v každé roční době a byl uznávanou houbařskou autoritou až do doby, než začal ztrácet zrak.

V době Čendova mládí byla Doubravice obcí s čilým společenským životem. Fungovala zde řada amatérských malířů, hrálo se ochotnické divadlo a od r. 1912 zde velmi úspěšně pracoval Sokol. Čenda se aktivně a úspěšně věnoval gymnastice a české házené.

Měl velmi rád muziku a jako samouk se naučil hrát na klarinet. Dne 11. října 1931 byla založena sokolská dechová kapela, vedl jí Emil Stuchlík, jeho zástupcem byl Čeněk Petřík. Postupně se ale naučil na další nástroje, aby mohl zastoupit chybějící kolegy, kromě klarinetu a saxofonu uměl i na hoboju a trubku. Později měl již vlastní, slavnou kapelu „Čím, čím, čím“, které se říkalo „Čimčaráci“. Byla známá široko daleko, konkurovala, nebo se spíše doplňovala s kapelami Václava Stránského a pana Krause. K Čendově orchestru se váže nepřeborné množství vesměs veselých příhod. Řada těchto zážitků ale nebylo úplně příjemných jeho manželce Anně, jak si z dětství pamatuje i syn Dušan. Ten se narodil v r. 1948 a vzpomíná, jak u nich v neděli časně ráno pokračovala vystoupení kapely, když je z hospody vyhodili a část kapely přišla k Petříkovým. Nic ale Čendovi nezabránilo, aby každé nedělní dopoledne v 09.30 zasedal v hospodě U Hrdinů.

Jak dlouho si Čenda užil důchod, ale nevíme, foukal minimálně do r. 1985. Byl velmi příjemným společníkem a poutavým vypravěčem. Na rozdíl od většiny z nás starších se ale neopakoval. Vzpomínal si na nové a nové podrobnosti, souvislosti a příběhy.

Když jsme U Hrdinů založili „Gerontklub“, byla naším největším zážitkem Čendova účast na tzv. „Předsilvestru“. Do mikrofonu nám tehdy vyprávěl svoje staré vzpomínky. Kromě jiného se zmínil o „Pijáckém balvanu“, u kterého se prý každé pondělí po výplatě scházeli místní perlaři. Vyhnuli se tak dozoru manželek a Čenda, jako předškolní chlapec, pozoroval, jak účinky alkoholu postupně měnily ctihodné občany obce v rozpustilé, nezodpovědné osůbky... Balvan lokalizoval do lesa nad „Rusko“. Když Ing. Jirka Tyl, chalupář z „Ruska“, balvan objevil a začali jsme se po vzoru našich předků na tomto památném místě scházet, přivezli jsme na místo Čendu. Byl to kouzelný večer a dozvěděli jsme se řadu dalších příhod z historie především této části vesnice.

Čenda strávil i konec svého obdivuhodného života v domě č. 112 u syna Dušana a jeho družky Jany Kopřivové. Vzorně se o něho starali a trpělivě snášeli jeho „dozor“. Čendu velmi mrzelo, že mu postupně ubývali současníci a těžkou ranou byla postupná ztráta zraku a sluchu. Až do 105 let ale sledoval v televizi dění ve světě. Dával si události do souvislosti se zkušeností člověka, který pamatoval císaře pána, obě světové války a všechny české a československé prezidenty.

Všichni o Čendovi říkali, že má dobré srdce. Z pohledu fyziologie šlo ale o srdce neuvěřitelné. Za 106 let jeho života zvládlo přibližně 3 342 816 000 srdečních cyklů. Tato neuvěřitelná biologická pumpa tak bezchybně distribuovala 2 785 680 hektolitrů krve. Je to objem, který si většina z nás neumí představit, ale je to objem 5 571 360 padesátilitrových sudů, tedy přibližně roční výstav Staropramenu. Kdybychom sudy, ve kterých kupujeme Krakonoš (KEG EURO 50 litrů) postavili vedle sebe, zvládli bychom takto vyznačit silnici z Doubravice až na samý jih Itálie. A toto obdivuhodné srdíčko zásobovalo mozek, játra, ledviny a další orgány, které výborně fungovaly 106 let!

Nikdo z nás nezapomeneme na Čendu houbaře, kterého jsme potkávali v lese, kde dokud viděl, nacházel trofejní houby. Pokud nebyly, stejně se nikdy nevracel s prázdnou, vzal přes rameno aspoň pořádnou větev. Budeme vzpomínat na čistounkého, upraveného, čilého staříka, který si vzal sáčko, kravatu a zajel autobusem do Dvora Králové nebo do Miletína na pivečko, na dršťkovku nebo na decánek vína. Na to, jak důstojně slavíval své kulaté narozeniny, jak uměl zazpívat zapomenuté písničky a připomenout nám naše předky a události v obci. Přesto, že měl „jen“ základní vzdělání, byl přirozeně inteligentním člověkem, který se snažil přijít na kloub událostem a který hledal souvislosti s nadhledem svého věku ve spojení s výbornou pamětí. Bohužel, až při psaní tohoto nekrologu jsme si uvědomili, na co na všechno jsme se Čendy nestihli zeptat!

ČEST JEHO PAMÁTCE!

Jaroslav Špatenka, Jiří Exner a Dušan Petřík

(další fotografie si můžete prohlédnout v příloze na konci čísla)

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Významná životní jubilea oslavili a oslaví:

duben

Irena Krákorová
Radim Kunc
Otakar Munzar
Libuše Rulfová

květen

Jiří Klement
Hana Kráčmarová
Jaroslav Srníček
Jan Hrdina

červenec

Zdeněk Koza
Alena Stuchlíková

Vše nejlepší!

PRO BYSTRÉ HLAVY

Doplňovačka s tajenkou:

K					
K					
K					
K					
K					
K					
K					
K					
K					

ozdobná látka

severoamerická země

čtvrtá třída gymnázia

záporná elektroda

cizokrajný had

vánoční píseň

prokletí

látka na vyšívání

jednoduchý stroj

klisna

Skrývačky – čeští herci:

Malé děvče pekaře slušně pozdravilo.

Příště pán ekonoma určitě pozve.

Četl jsem článek o detektoru kovů.

Byla tam hluboká rokle plná vody.

Napište nový román o výchově dětí.

Právě jsem dočetl spis o mravencích.

Rozdej dary a přijď hned za mnou.

Vítr zadul a vatu snadno odfoukl.

Jeho chování příliš kamarádské nebylo.

Hodí se mi jen ta osmá dlouhá tyč.

Zebra – logická úloha

Čtyři chlapci sbírali tři druhy lesních plodin, každý však jen dvě plodiny. Víme, že:

- na maliny chodili společně Dušan a Sedláček
- Pavel a Vondráček sbírali spolu jahody, obvykle jim pomáhal i Ivan
- jednu z plodin sbíral jen jeden chlapec
- na borůvky chodil Bílek
- Aleš nesbíral jahody
- jeden z chlapců se jmenoval Málek

Ptáme se: Které plodiny sbíral Ivan a které jeho kamarád Málek?

Ing. Josef Brož

Pro bystré hlavy – řešení

Doplňovačka s tajenkou: Jaro je tady (krajka, Kanada, kvarta, katoda, krajta, koleda, kletba, kanava, kladka, kobyla)

Skrývačky: Čepek, Štěpánek, Kodet, Klepl, Nový, Somr, Dejdar, Dulava, Liška, Mádl

Zebra: Ivan i Málek sbírali jahody a maliny. Postup řešení: Obvykle se začíná tam, kde je nejvíce údajů. Tady je to druhý řádek a je tedy zřejmé, že Pavel, Vondráček i Ivan jsou tři různé osoby a všichni sbírali jahody. Aleš jahody nesbíral, patří tedy do čtvrtého řádku tabulky řešení. Do druhého řádku tabulky lze teď doplnit „Dušan, maliny“. Jediný sbíral borůvky Bílek a musí to být Aleš, protože všichni ostatní (křestní jména) sbírali jahody nebo maliny.

Doubravický občasník

Vydává kulturní a sociální komise OÚ v Doubravici. **Vychází nepravidelně.**

Odpovědný redaktor Mgr. Lucie Baliharová. Grafická úprava Mgr. Štěpánka Odrášková.

Vaše příspěvky zasílejte na: doubravicky.obcasnik@seznam.cz Adresa redakce: Obecní úřad Doubravice, www.doubravice.cz

Registrováno referátem Okresního úřadu v Trutnově č. j. Kult. MK ČR E 12881.

Čeněk Petřík jako cvičenec Sokola, druhý zprava

Kapela Čím čím čím, druhý zleva

Oslava 100. narozenin, 23. 10. 2010

Memoriál Míry Palečka – čestný výkop, 6. 10. 2012

Nepřekonatelný houbař, 7. 9. 2012

Oslavy 500 let Doubravice – Čeněk Petřík, Josef Štěpán, Antonín Seifrt, 8. 6. 2013

Volby do Poslanecké sněmovny PČR, 26. 10. 2013

24. 10. 2015

23. 10. 2016 – 106 let